

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w m. st. Warszawie

RWA-56/2/69/2000/RP

Warszawa, dn. 22 grudnia 2000r.

Decyzja nr RWA – 41/2000

Na podstawie art. 105 § 2 k.p.a. po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek Żyrardowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Żyrardowie o nakazanie Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej „Żyrardów” Sp. z o.o. w Żyrardowie zaniechania:

- 1) praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku usług przyjmowania nieczystości stałych i odpadów na wysypisko poprzez pobieranie opłat za usługi odprowadzenia ścieków w wysokości niższej niż ponoszone koszty, przy równoczesnym finansowaniu powstałego niedoboru z opłat z tytułu świadczenia usług przyjmowania nieczystości stałych i odpadów na wysypisko, a więc w sposób powodujący uprzywilejowanie odbiorców usług wprowadzania ścieków, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm.),
- 2) praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku usług przyjmowania nieczystości stałych i odpadów na wysypisko poprzez pobieranie dodatkowej opłaty na finansowanie inwestycji i budowę nowego wysypiska – świadczenia bezpośrednio nie związanego z przedmiotem umowy o przyjmowanie nieczystości stałych na wysypisko, którego Spółdzielnia nie przyjęłaby lub nie spełniłaby, mając zapewnioną możliwość wyboru, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm.),
- 3) praktyki monopolistycznej polegającej na pobieraniu nadmiernie wygórowanych cen za usługi przyjmowania nieczystości stałych i odpadów na wysypisko, określonej w art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm.),

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **umarza się** postępowanie administracyjne.

UZASADNIENIE

W dniu 20 stycznia 2000r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w m.st. Warszawie wpłynął wniosek Żyrardowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Żyrardowie (zwanej dalej Wnioskodawcą lub Spółdzielnią) z dnia 13 stycznia 2000r. o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk monopolistycznych przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej „Żyrardów” Sp. z o.o. w Żyrardowie (zwanego dalej PGK lub Spółką).

Jak wynikało z uzasadnienia wniosku Spółdzielni, zarzut stosowania praktyki monopolistycznej przez PGK oparty został na fakcie ustalenia nowej opłaty za przyjmowanie odpadów do składowania na wysypisku, wyższej od dotychczasowej o 53%.

Wnioskodawca podniósł, że PGK zarządza jedynym wysypiskiem miejskim, przy czym Spółdzielnia dostarcza ponad połowę śmieci odbieranych przez to wysypisko. Ustalona przez PGK nowa opłata za przyjęcie na składowisko nieczystości stałych w wysokości 12,74 zł za m³, która miałaby obowiązywać od 1.01.2000r. jest o 43% wyższa od opłaty dotychczasowej, a po uwzględnieniu podatku VAT wzrost ten wynosi aż 53% w stosunku do opłaty dotychczasowej. Zdaniem Spółdzielni, tak rażąco wysoka podwyżka cen przedmiotowej usługi, przy jednoczesnym braku możliwości skorzystania z usług innego podmiotu (wobec braku innego wysypiska) jest całkowicie nieuzasadniona i w znaczący sposób wpłynie na podwyżkę kosztów eksploatacji zasobów mieszkaniowych Spółdzielni. Takie postępowanie PGK, zdaniem Wnioskodawcy, nosi znamiona praktyki monopolistycznej i jako takie uzasadnia podjęcie działań przewidzianych ustawą antymonopolową.

Pismem z dnia 24 lutego 2000r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej organem antymonopolowym) zawiadomił strony, iż na wniosek Żyrardowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej wszczął postępowanie administracyjne w sprawie nakazania Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej „Żyrardów” Sp. z o.o. zaniechania praktyki monopolistycznej, polegającej na pobieraniu nadmiernie wygórowanych cen za usługi przyjmowania nieczystości stałych i odpadów na wysypisko, określonej w art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów - Dz. U. z 1999r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm. (zwanej dalej ustawą antymonopolową).

Ustosunkowując się do ww. zawiadomienia PGK nie zgodziło się z postawionymi zarzutami, twierdząc w szczególności, że Spółka jest jednostką prowadzącą działalność wielozakładową, posiadającą jeden rachunek zysków i strat. Spółka dąży aby jej działalność nie wykazywała straty jako całość, jednocześnie dąży, aby opłaty za wykonywane usługi nie odbiegały w rażący sposób od cen za te same usługi pobierane w innych przedsiębiorstwach. Mając tę zasadę na względzie PGK, aby nie podnosić zbyt wysoko opłaty za przyjmowanie do oczyszczania ścieków, nie pobiera za te usługi opłaty na poziomie wykonywanych kosztów. Strata na tej działalności częściowo niwelowana jest podwyższonym zyskiem z tytułu eksploatacji składowiska odpadów. Z tego też względu ceny te są relatywnie wyższe. Ponadto

Spółka została zmuszona do wygospodarowania środków na finansowanie inwestycji składowiska, co spowodowało podniesienie opłaty za przyjęcie odpadów o dodatkową kwotę.

W dniu 26 czerwca 2000r. przedmiotowe postępowanie zostało rozszerzone o zarzut stosowania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku usług przyjmowania nieczystości stałych i odpadów na wysypisko poprzez pobieranie dodatkowej opłaty na finansowanie inwestycji i budowę nowego wysypiska – świadczenia bezpośrednio nie związanego z przedmiotem umowy o przyjmowanie nieczystości stałych na wysypisko, którego Spółdzielnia nie przyjęłaby lub nie spełniłaby, mając zapewnioną możliwość wyboru, określonej w art. 5 ust 1 pkt 7 ustawy antymonopolowej.

Ustosunkowując się do powyższego, PGK wyjaśniło, iż dodatkowy zysk jest niezbędny do realizacji zaleceń pokontrolnych Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, który nałożył na PGK obowiązek wykonania w 2000 roku na terenie eksploatowanego składowiska instalacji do odprowadzania odcieków ze składowiska i budowy podoczyszczalni. Wygospodarowany w ten sposób zysk pozwoli jedynie na wykonanie niezbędnych i bardzo pilnych robót na istniejącym wysypisku, których niewykonanie mogłoby być powodem do zamknięcia tego składowiska ze skutkami stąd wynikającymi dla wszystkich użytkowników tego składowiska ze Spółdzielnią włącznie.

W dniu 15 listopada 2000r. przedmiotowe postępowanie zostało rozszerzone o zarzut stosowania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku usług przyjmowania nieczystości stałych i odpadów na wysypisko poprzez pobieranie opłat za usługi odprowadzenia ścieków w wysokości niższej niż ponoszone koszty, przy równoczesnym finansowaniu powstałego niedoboru z opłat z tytułu świadczenia usług przyjmowania nieczystości stałych i odpadów na wysypisko, a więc w sposób powodujący uprzywilejowanie odbiorców usług wprowadzania ścieków, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej.

Pismem z dnia 28 listopada 2000r. PGK wyjaśniło, iż faktyczne straty za usługi odprowadzania ścieków nie były planowane i wynikają ze zbyt optymistycznego przyjęcia do planowanej kalkulacji ilości ścieków. Szczególny wpływ na nieprawidłowe kalkulowanie opłat ma nieprzewidywalne zachowanie lokalnego przemysłu. Ponadto pogłębiła się tendencja do zmniejszania ilości odprowadzanych ścieków. Jednocześnie PGK podniosło, iż nie jest prawdziwe stwierdzenie o finansowaniu powstałych niedoborów opłatami za przyjmowanie nieczystości stałych, ponieważ Spółka zaciągnęła kredyty na modernizację i rozwój technologii oczyszczania ścieków, a także, iż udział Spółdzielni zarówno w odprowadzaniu ścieków jak i odpadów stałych w gminie jest znaczący i wynosi w obydwu przypadkach ok. 40%, co rekompensuje ewentualne straty i zyski na tych działalnościach.

W toku postępowania w dniu 6 grudnia 2000 roku do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w m.st. Warszawie wpłynęło pismo Spółdzielni wycofujące wniosek przeciwko PGK, co na obecnym etapie należało uznać za wniosek o umorzenie postępowania administracyjnego w sprawie nakazania PGK zaniechania stosowania praktyk monopolistycznych, określonych w art. 5 ust. 1 pkt 3, art. 5 ust. 1 pkt 7 i art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej.

W dniu 18 grudnia 2000 roku PGK poinformowało organ antymonopolowy, że nie zgłasza sprzeciwu wobec umorzenia przedmiotowego postępowania.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 105 § 2 k.p.a. organ administracji państwowej może umorzyć postępowanie jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

Umorzenie postępowania na mocy art. 105 § 2 k.p.a. nie różni się w skutkach prawnych od umorzenia obligatoryjnego z art. 105 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe. W obu tych przypadkach ma miejsce bezprzedmiotowość postępowania.

Przepis art. 105 § 2 k.p.a. odnosi się do sytuacji, w której strona postępowania odstępuje od żądania rozstrzygnięcia decyzją o istocie sprawy, dotyczącej jej interesu prawnego lub obowiązku. Nie oznacza to, że ten interes prawny lub obowiązek przestaje istnieć, ale dla strony traci doniosłość prawną rozstrzygnięcie o nich w decyzji administracyjnej, a więc jest to względna bezprzedmiotowość postępowania, bo odnoszona do treści żądania strony, które było podstawą wszczęcia postępowania (por.: B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” Wydawnictwo C.H. BECK Warszawa 1996 roku str. 465).

Art. 105 § 2 k.p.a. dopuszcza zatem umorzenie postępowania jeżeli łącznie istnieć będą następujące przesłanki: [1] postępowanie zostało wszczęte na wniosek strony, [2] wniosek o umorzenie postępowania wnosi ta strona, która żądała wszczęcia postępowania, [3] inne strony postępowania nie zgłaszają sprzeciwu, [4] umorzenie postępowania nie narusza interesu społecznego.

Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte na wniosek Spółdzielni, która pismem z dnia 4 grudnia 2000 roku wystąpiła o umorzenie postępowania. PGK nie zgłosiło sprzeciwu wobec umorzenia postępowania. Organ antymonopolowy dokonał analizy przedmiotowego wniosku i stwierdził, iż umorzenie niniejszego postępowania w żaden sposób nie narusza interesu społecznego.

Zatem wobec łącznego spełnienia wszystkich wskazanych wyżej przesłanek organ antymonopolowy umarza przedmiotowe postępowanie.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem niniejszej Delegatury w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

DIKREKTOR
Delegatury w m.st. Warszawie
Krzysztof Król

Otrzymują:

**Przedsiębiorstwo Gospodarki
Komunalnej „Żyrardów” Sp. z o.o.**
ul. Czysta 5
96-300 ŻYRARDÓW

Żyrardowska Spółdzielnia Mieszkaniowa
ul. Środkowa 35
96-300 ŻYRARDÓW